

El Gironès

ANY I

NUM. 9

Redacció i Administració:
PLACA INDEPENDENCIA, 16. — Ent.

Diumenge 2 de Abril de 1916

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Girona, trimestre 1'50 ptes.
A fóra 2'00 "
Número solt 0'10 "

:: : CAMPANYA ELECTORAL : : :

Girona vol foragitar als polítics forasters. -- La casualitat no afavorirà a n' En Pozo aquesta vegada. -- El sentit comú s' imposarà a Girona i a Vilademuls. -- Santa Coloma i Puigcerdà donaràn una vegada més la victòria als regionalistes. -- El triomf d' En Masó se dibuixa com una esperança

COMENTARI

Tercera ideologia electoral

El *vell Geni de Girona*, de llargues barbes blanques, de front magestuós, de sereníssims esguards, deu somriure placidament en aquestes hores de febre electoral.

El *vell Geni de Girona* deu sentir el reviscolament d' aquells anys de juvenils entusiasmes, i els ressucita en tots els cors dels llegendaris fills de la Ciutat, d' aquesta Ciutat que veu coronada pels resplandors d' una llum nova, presagi d' un venturós demà, de reconstrucció interna, definitiva, fins arribar a la creació espiritual de la *futura Ciutat*.

Tres volen ser els turiferaris del Temple. El primer és un fill de la Ciutat, i ell representa la joventut en mig la decadència; es l' afirmació en mig la protesta; es la paraula viva, la concreció veritat de la Patria, enfront d' un forasterisme invasor; es la prodigalitat de la vida i del treball en mig la xorquia de secundaries espiritualitats.

I l' afirmació que porta serà la batuda de les ànimes negatives i dels sistemes d' esterilitat i amilanament.

Per triomfar la Ciutat, han de caure ídols minúsculs i caducs; i en l' àra de la Ciutat hi hà d' haver la glorificació de la Ciutat mateixa.

El seu millor turiferari, el seu turiferari august serà el seu fill....

De no ser aixís, enlloc d' un exaltament, en aquesta ara, s' hi haurà sacrificat el tresor més inestimable: la Ciutat haurà fet el sacrifici de la seva pròpia dignitat.

I tot això és el turiferari fill de la Ciutat; tot això és i representa; tot això és i representa el seu triomf.

Per altre banda volen entrar en el Temple, volen arribar al ara santa i vo-

len cremar incens al *vell Geni de Girona*, turiferaris revellits; representants llegendaris d' anacronismes antagònics als grans interessos de la Ciutat.

Un d' ells, el primer és un estrany al Temple, com un sobrevingut. Va arribar per una casualitat fins al ara i ara també per casualitat pensava arribar-hi. Però a derrera seu porta un rossec lamentable d' esterilitats i d' oblidats. Ell ha deixat apagar el foc sagrat; ell no ha enlairat incens en honor del *vell geni*; ell no s' ha cuidat de la neteja del Temple; ell ha consentit que la polç i les terenyines, signes d' abandó i d' inutilitat, dominessin tota cosa. Ha sigut un mal servent, ha sigut un servent baldé, ha sigut un desprestigiat servent. Tornar al Temple, es un insult a la seva santedat; voreguer fer de turiferari es un sarcasme. El *vell geni de Girona* llençarà sobre d' ell els dards de la seva mirada, fulminats, irats, que anorrearàn al atrevit, que estrepitosament caurà en terra amb gran trepidança.

L' altre d' ells, el segon, es també un estrany al Temple, i també una altre vegada havia actuat de turiferari. Com l' altre deixà apagar el foc, però en incens era tan pròdic que creà un ambient irrespirable; per això fou igualment estèril que l' primer. Tot se n' anà en fum... Aquest segon ex-turiferari, tèn praccitat i ardiments de gran atleta, i braceja i crida, i a molts que 'ls volten els hi fa creure que té raó. Per defensar-se diu que no hi hà polç enlloc i que tampoc s' hi veuen terenyines; es veritat, però descuida el dir que la polç no hi es, perquè al esbravar les seves íres se provocava un bofart violent que l' escombrava, i en quan a les terenyines foren destruïdes per els espantes de piules i coets *inofensius*... Però també si l' altre abandonà la cura del Temple, aquets per massa intervenir-hi

portà un enrenou espantós; soliviantà als concurrents amb un procedir descabellat, provocant unànims somriures de propis i d' estranys. Ara el *vell geni de Girona* el vol foragitar de nou, i al sol fet de veure que volia entrar, amb gest sobirà li marca el camí de la porta, que s' per la Ciutat el millor camí que pot seguir aquest segon turiferari. I les portes del Temple se li barraran per sempre.

I es aquesta la tercera ideologia electoral: l' únic turiferari de la Ciutat, sols pot ser aquell que tingui drets per exercir aquest càrrec, i ca millor que 'l fill de la Ciutat, privilegiat per la naturalesa amb dons inestimables.

Aixís el Temple resplendirà amb tota sa puresa, el foc sagrat se mantindrà ben viu, i un incens odorant s' enlairarà com un holo auste d' amor.

PONS

LES CROCES

Compadim-nos d' aquesta Girona que fins al present ha estat com una tullida que no s' pot valdre de si mateixa i que la Gran Revista que s' passa, — o s' hauria de passar — allí a n' el Parlament hi hagut de compareixre sempre: am croces:

Mai una força jove i nada en ses pròpies venes, l' havia pogut fer redressar forta i heròica, i sempre la croça — el vil aparell ortopèdic — havia hagut de esser el seu aguant i el seu recurs de ultrança.

Amb la croça de D. Dalmau i am la del Sr. Fernández del Pozo s' ha vist precisada a caminar un any derrera l' altre havent de seguir la seva sort; que no era ella la que manava. I aixís poc menys que a fer de tarlà, ha sigut enmenada moltes voltes i sempre a còmiques i tartarinesques exhibicions o bé a fer de venta focs del casal de la política, despenyant ben al viu el seu paper de

tullida, arreconada i oblidada com un estri de mala mort.

Mes les fatals croces, — que per mes vergonya havia enmatllevat de terres forasteres — s' han corcat a la fi i s' estan desfent. S' estan desfent a l' hora que una vibració de joventut i una frescor de sanc nova li munta per les venes; en el precís moment en que per un miracle, fruit de la seva fe i de son optimisme, totes les carns s' han sentit reintegrades.

Saludem a la nostra aimada Girona alliberada; a la que podrà ja per les seves soles forces compareixre a la Cort i redressar-se heròica contra tota escamesa maligne; a la que veurà a la fi acabat son calvari vergonyós i finides les amargors de les funambulesques exhibicions a que l' obligaven ses croces; i d' aquestes, desempelleguem-nos-en per un sempre més, arreconem-les, mes no penjant-les en les parets del Santuari Patriòtic, i a guisa d' ofrena sentimental sino baixant-les al Sotarrà dels trastes vils, o montant-les a les Golfes del Oblit; allí ont els Corcs i els Rosegadors acaven am les coses inútils i desacreditades.

POLÍTICA DE SUICIDI

En el article *¿Quins son els perturbadors?* que publicavem l' ultim dia i que tant comentat ha sigut per l' opinió pública, deiem que el Regionalisme mai s' havia negat a pactar una intel·ligència amb el partit tradicionalista.

Es aquesta conducta lògica i natural, tenint en compte l' afinat d' alguns dels punts de vista que defensen alhora regionalistes i tradicionalistes.

I sabut es que en política la base de les coalicions, per a que aquestes no puguin titlar-se d' immorals, es una comunitat de principis en un ordre substancial o bé l' esabliment d' uns aspectes concrets de realització pròxima.

A més l' intel·ligència entre tradicio-

**Honoreu al fill de Girona,
que ell, alhora honorarà nostra
Ciutat.**

nalistes i regionalistes l'abona una altre consideració d'ordre material, de mútua conveniència per ambdós estols, consideració que ha de pesar poderosament en tot esperit ecuanim i despert, de mitjana visió política.

Es evident que tan el Regionalisme com el partit de la Tradició, tenen una existència ben real i positiva; tenen una base segura quals arrels procedeixen de les entranyes mateixes de la terra i del esperit popular; en una paraula, un i altre no son una ficció, sinó que compten amb forces propies i gairabé sempre artijulades.

Ara bé, si els dos estols susdits son afins, si ambdós tenen una existència real i assegurada, lluitant front a front no es fàcil se puguin destruir mutuament, però sí que s'entrebànquen constantment perquè caminen sobre una mateixa via.

En canvi si enlloc d'anar un contra l'altre, anessin de costat com dos companys, farien més profitosa i ràpida la marxa i dominarien fàcilment els obstacles de la ruta i la lluitarien d'enemics i d'obstacles. En una paraula també, el triomf sempre els somriuria.

¿Es això lògic o no, bon llegidor? Doncs bé, malgrat ser aixís ben evident, malgrat ser de positius resultats pels ideals que recíprocament sostenen aquells estols polítics; malgrat ser aquestes unes veritats com una catedral, visibles al més míop, malgrat tot això, els jaumistes gironins, oficialment seguidors de la política dels senyors Iglesias i Font, no saben comprendre aquestes coses, i amb una gran inconsciència política, se deixen arrocegar per mòvils completament equivocats.

Es que hi ha polítics que serveixen molt per fer unes eleccions o declamar un discurs en una *velada literario-musical*, però que estan mancats de condicions per dirigir una comunitat política.

En canvi d'això el Regionalisme, amb la visió que 'ls seus homes tenen de les coses, han obrat en sentit divers. Recordis a qui 's degué l'entrada del carlisme en Solidaritat; recordis a qui se deu el que 'l tradicionalisme entrés al Ajuntament de Barcelona, i que vegés triomfar un diputat provincial per la capitalitat. Passis revista al sens fi d'intel·ligències pactades en tot Catalunya en tota classe d'eleccions.

I pera concretar a Girona, no temim més que renovellar l'història dels aconteixements polítics d'avans l'intromissió del senyor Iglesias, i veurèm que gairebé sempre anaven intel·ligenciats tradicionalistes i regionalistes, en eleccions provincials i municipals.

Recordem que fou en les memorables eleccions municipals de 1913 quan començà la separació dels dos elements; i recordem que no fou per culpa dels regionalistes, que 's vegeren desprecia'ts per els jaumins, quan aquets els hi senyalaren a títol d'almoïna un sol lloc a la candidatura que ells feren amb els conservadors; i recordem que si en les da-

rreres eleccions provincials de Girona formaren en una sola candidatura els senyors Riera i Huguet, fou amb paten: desagrado cels amics del Sr. Iglesias,quina actitud en aquella campanya electoral està encara a la memòria de tothom.

I ara quan els superiors tradicionalistes, fent-se càrrec de la realitat i amb el patrimoni del sentit comú, en política com en la vida al menys comú de tots, anaven a lluitar amb profit recíproc, d'acort amb els regionalistes, els ETERNS PERTURBADORS, visionaris esquistats, de rebeldia innata, d'inconfesables apassionaments, adopten situacions airades i prenen actituds contraproduents i suicides.

El que n'heu més perjudici d'aquest cúmul d'equivocacions i d'inoportunitats de la política dels senyors Iglesias i Font, es precisament el sentit de dret del que fan gala, perquè amb la situació difícil que creen impossibiliten l'unió i la concòrdia.

Bon elector: si ells ne son responsables de divisió i de les iluites encarnitçades, com podràs votar an aquestos elements perturbadors d'aquest sentit?

Sort que ara s'aixeca serena la Girona conscient i no consentirà que una vegada més el senyor del Pozo i la seva desacreditada política s'emporti l'acta que amb tanta impolítica li venen preparant els desacerts dels jaumistes gironins incondicionals de la política d'agravi i d'estridèndia dels senyors Iglesias i Font.

Ara Girona sabrà redimir-se a sí mateixa votant unànim an el seu fill En

Santiago Masó i Valentí

RAONS HIPOCRITES

Per part d'alguns elements que 's diuen genuïnament dretistes i 'ls millors entre els catòlics, s'ha vingut fent una campana contra el candidat regionalista per Vilademuls, don Pere Rahola i Molinas, atacant lo en el sentit d'un ser posat radicalisme en matèries religioses que no té altre fonament que 'l justificar el compromís contret amb el govern i especialment amb el candidat romanonista, senyor Ballbé, d'apoiar-lo en dit districte, aont ningú el coneix i que, donats al pensar i sentir de la majoria dels seus electors, no podia ésser admés i acceptat de cap manera sens l'aval d'alguns que, procurant defugir la responsabilitat de la direcció oficial del partit al qual pertanyen, no essent-ne components, fan i desfan dintre 'l mateix, imposen llur voler personal i actuen, mercadejant amb les forces que de bona fé els segueixen, per l'excessiva passivitat del qui deguent ésser element diligent se resigna a formar part del in comptable servorum pecus.

Ni és cert aquest radicalisme—i nosaltres enèrgicament protestem de la suposició—ni és la francòfila exagerada que s'atribueix al senyor Rahola, dones, lo menys que 's pot

**Volguèu per advocat a les Corts
á l'home pur.**

Voteu el candidat regionalista.

CANDIDATURA REGIONALISTA PER LA PROVINCIA DE GIRONA

DISTRICTE DE GIRONA

Santiago Masó i Valentí

ADVOCAT

DISTRICTE DE PUIGCERDA

Eusebi Bertrand i Serra

FABRICANT

DISTRICTE DE SANTA COLOMA

Joan Ventosa i Calvell

ADVOCAT

DISTRICTE DE VILADEMULS

Pere Rahola i Molinas

ADVOCAT

demanar a qui combat de bona fé és que s'a postin proves d'afirmacions que poden perjudicar l'honorabilitat i justa reputació honoradament guanyades, i això no ha sigut fet pels impugnadors de la candidatura del senyor Rahola, senzillament perquè no n' tenien i, per això, ni han rectificat l'especie d'una col·laboració a El Poble Català, de Barcelona,—aont mai ha escrit el candidat regionalista de Vilademuls—perquè aquest era el seu argument Aquiles per titllar-lo d'heterodoxe, ni s'ha dit,—callant ho cuidadosament,—que l'únic acte d'intervencionisme i d'adhesió activa a la causa dels aliats feta pel senyor Rahola fos el d'haver fet per aquest el miting de Perpinyà que, precisament merescué l'entusiasta aplaudiment i coral felicitació del Il·lm. Bisbe d'aquesta diòcesi i gran català de cor, el Rdm. Monsenyor Carselade du Pont.

¿Per qué no 's rectifica la primera suposició, comprovada la seva falsetat, i per qué ens diu lo segon que consta positivament als impugnadors de la candidatura Rahola? ¿Per qué no 's diu que en l'exposició a França hi havia homes de significació absolutament dretista com En Llimona i 's comptava amb l'adhesió entusiasta d'altres, sacerdots incluiu? ¿Es que 's tracta d'una qüestió dogmàtica i no d'una qüestió completament lliure d'ésser partidari o enemic de que guanyin els aliats o els imperis centrals? ¿Es que també en parlen d'això els mestres de

doctrina?

Calia aduir arguments que poguessin confessar-se al apoyar a n' En Ballbé a Vilademuls enfront d'un fill del districte, era precis amagar el caràcter cuner i desconegut d'aquell, se necessitava no dir que 's tractava d'un mercadeig indigne entre partits que 's diuen antitètics, no podia sostenir-se l'apoi a n' En Ballbé si 's devia confessar que alguns vots dretistes devien ajudar al candidat d'En Ramonones i de l'Alba enemics de Catalunya. Per això han inventat defectes a n' En Rahola, per això ha volgut justificar la seva conducta incoficable amb raons hipòcrites.

AGRE-DOLÇ

El passat dijous aparegueren fixats en les cantonades dels carrers, uns cartells que dirigits an els Catòlics, deien que votar a n' En Santiago Masó, era un crim de lesa Religió i de lesa Patria, i anaven avalats per aquesta frase altisonant: «Así hab'an los maestros de doctrina».

I efectivament, per dissort dels jaumins dels senyors Iglesias i Font, và parlar el que amb més dret que ningú es mestre de doctrina. I el mestre de doctrina và autoritzar i donar la conformitat a un solt que publicà *Diario de Gero-*

**Penseu que 'l Regionalisme, es
l'únic partit que no ha acceptat
contubernis denigrants.
¡Voteu als regionalistes!**

**Tradicionalistes que aplaudiu el
gest de dignitat d' En Llosas, no
podeu votar la rebeldia i l'indici-
plina de l' Iglesias.**

Els aimants de la cultura, de la civilitat i del avenç social tenen per únic representant a n' En Santiago Masó i Valentí.

na, que portava el següent paragraf: «Nos consta y tenemos el debido permiso para decirlo, que, quien tiene únicamente autoridad para hablar en el sentido que los carteles de referencia pretenden, no ha autorizado su publicación y podemos reiterar, que nuestro dignísimo Prelado, recibió con satisfacción el acto de adhesión a su persona y sumisión a las enseñanzas y doctrinas de la Iglesia, que el candidato don Santiago Masó hizo, visitándole, al empezar la campaña electoral».

Realment és això un plat ben suculent que'n la taüta electoral presenten als jaumins dels senyors Iglesias i Font, que per si encara no fòs prou per a amargar-s'hi l'existència, la dimissió de la Junta Regional, el telegrama a En Llozas, i les portes que tan frecuentment se'ls hi tenquen en la seva visita electoral.

Aquest és el resultat natural de la política que ells dirigeixen i el càstic al abús de certs mitjans de propaganda que tenen la virtut d'afavorir al contrari.

Bon elector: serveix-te comparar l'apassionament que'ls jaumins dels senyors Iglesias i Font, porten a la lluita amb la tranquil·la serenitat nostra. Vagi per mostra aquest botó.

S'hàn fixat els següents pasquins: «La propera lluita electoral, més que una qüestió política, es una qüestió de dignitat pels gironins. ¡Voteu a n' En Santiago Masó!»

El diari lerrouxista *El Progreso* de Barcelona, ha parlat molt despectivament del senyor del Pozo, que per lo vist conta fins en el camp republicà amb molt pocs simpaties.

Malgrat això, aquesta vegada podrà més el sentit comú del còs electoral, amb lo que'l senyor del Pozo pot descomptar ja la seva derrota, que serà per ell inevitable, perquè la fortuna no es sempre propícia i la quasualitat no voldrà donar-li la mà com l'altre vegada.

De lo que Girona en podrà estar ben joiosa.

L'orgue dels jaumins se censura airadament al fet salvatge, diu, de l'esquinçada dels cartells que sortiren amb el títol de *Católicos* i avalat (?) per los *maestros de doctrina*.

En primer lloc hem de parlar del contingut del cartell, que expressa amb lletres ben grosses que la *candidatura lliguera de D. Santiago Masó es una candidatura de despecho; votar a Masó es votar a Fernández del Pozo; restar votos a la candidatura católico-tradicionista es un crimen de lesa religión i de lesa Patria* i acaba diguent: *Así hablan los MAESTROS DE DOCTRINA*.

Quins son aquests MAESTROS DE DOCTRINA. (?) Segurament son aquells, únics indiscutibles, que desautoritzen la seva publicació per creure que son mitjans que no poden llegítimament ser usats i escampats per les cantonades, com la concessió pel ram de guerra, d'uns baluards.

A nosaltres ens mereixen aquestos principis un suprem respecte i veneració...

Difícilment pot donar-se una contesta més contundent al us de certes armes, al fet d'esprimir certs arguments que entenem son intangibles.

Prò si aquestes armes no son de lleugísim ús, en cambi tenen la virtut de provocar l'indignació de l'opinió, que naturalment repugna de campanyes exegerades i violents.

Aquest esperit latent d'indignació popular se manifestà en un fet que nosaltres considerem sense cap atenuació, i del que'n protestem perquè'l reputem renyit amb els més elementals principis de civilitat i correcció.

Prò el fet es realment simtòmic; es el ciutadà ignorat que no vol deixar passar semblants imputacions sense protesta, i com que no's pot lligar de mans a ningú té lloc un desbordament de passió.

A més de tot, com *Diario de Gerona*, nosaltres lamentem aquestos actes, perquè els tals cartells afavoreixen extraordinariament la nostra campanya per ser armes que ferèixen al mateix que vol esgrimir-les.

Si l'orgue jaumista vol seguir creient, que nosaltres no tenim, ni civisme, ni correcció, ni sentit comú, i vol creure una semi-oficialitat en els fets orreguts, li aplicarem aquell proverbi. *Piensa el ladrón...*

I potser nosaltres tindrem raó.

Entre els catalanistes de la comtal vila de Ripoll hi havia una qüestió local que'ls tenia distanciat, però el nostre confrere *La Veu Comarcal* amb un patriòtic article diu que en aquestes hores solemnes sols s'han d'inspirar en sentiments d'idealitat...

Sols ens complaurèm en senyalar amb lletres d'honor aquest fet dels catalanistes de Ripoll, que obeint els dictats imperiosos de l'idealitat que sustenten, han depositat tota actitud, han esborrat tota diferència, per a unir-se al entorn del nom presugios d'En Bertrán i Serra, que's el millor representant del veritable sentit català.

Aquest fet no sols no causarà agraïment els innumbrables contraris del Regionalisme, sinó que per gairebé tots serà incompres. S'ha advertir per això que sols una política de fervoroses idealitats pot realitzar actes semblants.

El triomf sorollós com sempre, vindrà a somriure al candidat regionalista En Eusebi Bertrán i Serra.

El que voti i fassi votar al fill de la Ciutat, En Santiago Masó, mereix lloansa de Girona.

El diari jaumista diu en la seva edició del divendres, les següents insinuants paraules: *explicar el verdadero calvario de penas y de amarguras que tuvieron que sufrir los individuos todos de la Comisión respecto a este problema tan arduo y dificultoso* (se refereix a la proclamació del senyor Iglesias). I mes avall *apesar de los sinsabores sufridos y de las decepciones experimentadas... pudo por fin la Comisión cantar victoria* etc.

Paladinament ho confessa el diari jaumí; molts correligionaris no volien al senyor Iglesias, que junt amb el senyor Font, havien portat un desercit enorme al seu partit, per l'orientació que li marcaven, i a més de grans amargures, tingueren moltes *decepciones*.

Es natural, el sentit comú, el sà criteri debia cristalitzar una vegada o altre en les files dels correligionaris sensats, que veuen desvirtuades totes les disciplines i que veuen escarnides totes les integritats.

I encara no som enlloc.

En Santiago Masó, va fent triomfalment el camí de la victòria. Aquella joia amb que Girona va rebre l'anunci de la seva presentació, s'ha escampat a tot arreu del districte, i la seva visita als pobles ha sigut una serie d'èxits continuats.

Nosaltres no volem fer càbales, ni vaticinis; tampoc hem d'enaltir l'exit que obté la candidatura regionalista. Som prou seriosos per a no llençar al vent dilirambes ampulosos, com fan els adversaris amb prosa estafalaria, de carrincló periodista *provinciano*.

Nosaltres emplacem a qui vulgui, per a festejar el proper triomf de la nostra candidatura.

I fem present als contraris que certes coses, *peor es meneallo...*

El Autonomista, que *gratuitamente* s'ofereix per a fer la propaganda electoral a los *candidatos republicanos*, no sabem per que surt a clar, car cosa més insípida i trista no hem vist mai.

Mancat d'original, ha de recorre als articles *de el maestro* i a d'apelar a recursos que fan una gracia extraordinaria.

Nosaltres invitem a tots els principiants en l'art de la ploma, per a que col·laborin a *El Autonomista*, segurs de que tindran una franca acollida, com la tingueren aquells versos famosos, que uns bromistes enviaven, per a riure a espantes de la necessitat i de la bona fé literaria de *El Autonomista*.

Es aquesta una de les rifades més sabroses que hem vist.

La premsa anti-regionalista, tan donada a la *gazetilla*, ha batut palmes al sapiguer la xiulada a n' En Ventosa a Vidreres.

No s'esverin els cofreres, que no

n'hi hà per tant, ni molt menys tenint en compte que'l senyor Ventosa fa trocar les llances en canyes, com paladinament ho hà demostrat mantes vegades.

En alguna cosa s'han de distingir els homes de positiu valer, amb la turba multa dels *adotzenats* i *mediocres*, que ara en la premsa han voltejat la campana grossa.

Degut a les pressés de la confecció d'aquest número han escapat algunes errades que'l bon criteri del llegidor sabrà subsanar.

Els jaumins com la Renard dels exemplis lulians, s'han donat a l'astúcia i han concebut una pensada per a enganyar als pagesos del dissapte. En uns paperets virrells, d'un tò similar al dels pasquins que proclamen el nom del nostre candidat hi han imprès una paraula, la única que ells poden capir, la que constitueix el seu símbol i la seva planeta: el «NO» destructor i... l'han enganxada davant la coratjosa llegenda «Voteu an En Santiago Masó i Valentí».

¿Heroisme? ¿ardit?... La «pensada» ha sigut duta a cap, una de dos: o per satisfer la petita vanitat de veure negat el nom de nostre estimat amic o per a enganyar al elector. Si per lo primer, el fet es pueril i fa acreedor als jaumins del calificatiu de *tonfos*, si per lo segon sens deixar de ser mansuet el fet els fa acreedors del de *malvats*.

Corones dentals Audouard

de 2 Kts., fetes a mida i col·locades en dos hores, estalviant viatges i visites inútils.—De 20 a 30 pessetes.

Estudis i dictàmens radiogràfics

d'anomalies de la dentició en els infants i d'enfermetats dels ossos i demés desordres de les sinuositats bucals

PONTS - BRIDGES - INLAYS

i treballs d'or a preus convencionals.

St. Francisco 12-1er. -- GIRONA

L'orres - Imprenta - Gerona

Amb la candidatura d' En Santiago Masó, les comarques gironines veuen salvaguardats els seus llegítims interessos.

Votar al encasillat Ballbé es votar al més funest i denigrant cunerisme. ¡Voteu a n' En Rahola, fill del districte!

GRAN FÀBRICA

d' Aiguardents,
Licors,
Aixarops,
Vermouth,
i vins selectes
de

JAUME REGÁS

Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions universals de París (1878) i de Barcelona (1888)

SOMBRERERIA**de RAIMONDA CREUHET**

Rambla Llibertat-22 - (Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i gorres de totes classes.

Trajos per a nens**F. SOLÀ****Optic i Joier**

Rambla de la Llibertat, - 26

GIRONA

Busquets i Llapart**BANQUERS**

Ciudadans 5 i Ferreries Velles 6. — GIRONA
Telefons: Urbà, 88 - Interurbà, 53

Comprém i veném, a l'acte, tota classe de valors nacionals i estrangers.

Realitzém, amb gran ventatja, totes les operacions de

BANCA, BORSA, CANVI, VALORS i CUPONS

**Dalman Carles,
Plà i Cia.**

Editors. -- GIRONA

Fabrica de Galetes i Biscuits

DE

SALVADOR PLAJA

Premis en les Exposicions Internacionals del Tibidabo i de Barcelona

Telefon 204 - Figuerola 33. - GIRONA

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives,
de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments,
fabricants i particulars.

(Unió despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

Representant en Barcelona i Madrid

Carrer de la Forsa, 8, 1er. - Girona

Telefon interurbà núm. 40

**ESMERAT SERVEI D' AUTOS
I COTXES DE LLOUER****J. PLÉ, BOSCH Y Cia.**

Ciudadans, 10 i Ronda Figuerola,
Teléfon 221 Teléfon 236

Especialitat en carruatges per a empreses particulars i oficials, casaments, bateigs i enterraments, etc., etc.

Economia en els preus

GRAN ESTABLIMENT**de MANUEL PUJADAS**

Antiga CASA BONET, fundada en 1840

Abeuradors 10 i 12

Rambla de la Llibertat, 39

GIRONA

Camiseria, Merceria, Perfumeria, Llenceria,
Optica de Precisió

mnens assortit en Corbates, Teixits i gen-
res de punt per a la temporada d'hivern
ESPECIALITAT EN ELS ENCÀRRECS

SABÓNS

Barangé

BARCELONA,
GRANOLLERS, GIRONA

Alfred Ferrer

SASTRE-MODISTO

Plaça Constitució, 4, 1er

i Plaça Bell-lloch, 2, 2^{on}

GIRONA

**IMPREMPTA
I LLIBRERIA****D. TORRES**

OBJECTES
D' ESCRITORI

GIRONA PL. CONSTITUCIO, 3

SASTRERIA SMART

de J. Fernandez

Ciudadans - 18

Tall inmillorable.

Les mes altes novitats
en tota temporada

Perruqueria de**R. CARBÓ**

Ciudadans, 16 (Hotel Italians)

Especialitat en el tall del cabell i barbu

Servei esmerat

i antisèptic.

Abonaments
especials

Estanislau Aragó

Procurador dels Tribunals

Ciudadans -- 5. -- GIRONA

De 9 a 12 i de 6 a 9

Josep M.ª Riera i Pau

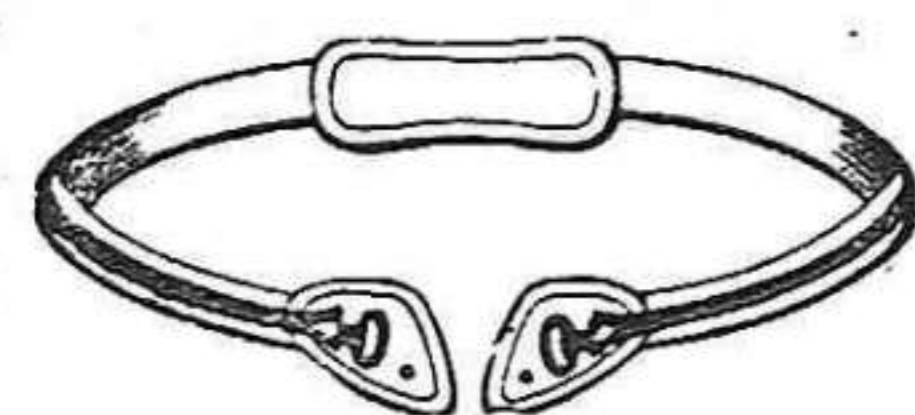
Metge Especialitzat en Malalties de

GOLA, NAS i ORELLES

Consulta de 9 a 12

NOU DEL TEATRE - 1 - 1er

(cantonada a la plaça del Vi)

LA CREU ROJA

FARMACIA
ORTOPEDIA
PERFUMERIA

F. de A. Roca

Gabinet Ortopèdic per a la col·locació de tota mena d' aparells per a corregir les deformitats del cos i unà

Especialitat i grans existències en

Braguers i Faixes ventrals

SERVEI PERMANENT

Plaça del Oli. - Girona

EL GIRONÉS

PERIÒDIC SETMANAL

Política, Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Girona trimestre	1'50 ptes
A fòra	2'00 "
Numero solt	0'10 "